

в околото София. Сътрудниците на военния отдел при ЦК, Никола Ванцаров и Атанас Романов, заедно с комунистите в софийските казарми изработват план за измъкването на големи количества оръжие с камиони. Тази задача бива изпълнена блестящо. През една тъмна нощ, в края на '941 год., групата на Ванцаров и Романов, получава цял камион боеприпаси - пушки, пистолети, патрони и най-важното голямо количество тротил и други взривни материали. А наскоро, след това се изкарва от софийските казарми и втори камион с оръжие. Този начин на снабдяване с оръжие беше практикуван през цялото време на войната, до Девети септември '944 год.

В края на '941 год. германците претърпяха своето първо голямо поражение на Източния фронт под Москва - бяха разбити и отблъснати на няколко стотин километра на запад. Макар това поражение да не означаваше още разгром на Вермахта във войната, то допринесе много за разсейване на легендата за непобедимостта на германската армия. Пораженията на германците правеха германските и българските фашисти все по-свирепи в борбата срещу противниците си. У нас с всеки изминал ден терора се засилваше. За най-дребни престъпления се налагаха най-жестоки наказания. За народните борци от бойните групи имаше само едно наказание - смърт.

Борбата на революционните сили в страната, под ръководството на Комунистическата партия, срещу фашистката реакция и гестаповската полиция, навлезе в своя последен и решителен етап. Нужно беше борците да проявяват в най-висока степен болшевишка мъдрост и такт, голямо безстрашие и готовност за лична саможертва. Нужно беше прекомерно напрежение на силите в борбата с все още силният враг, за спечелване на крайната победа. Нужна беше много вяра в светлото утре, за което Ванцаров изпя толкова хубави песни. Този напрегнат етап на борбата Никола Ванцаров отрази в стихотворенията си "Хроника" / декември '941 год. / и "Антени" / януари '942 год. /

М. Димитров